

סימן יא

ליקוטי תפלות למהרש"ס

בכ"י אופ. 782, בדף 9, א (ראה עליו במבוא לח"א) אשר בו ליקוטי תפלות למהרש"ס נמצא (בכ"י שונה מרוב הכ"י) תפלה לאדם הרוצה לכוון מסירת נפשו על קדוש השם (להלן סעיף א). אותה התפלה נדפסה בספר השלייה בשם אחד המדקדקים (מתוך הנוסחאות מוכח שהיא אשכנזי). גם בהערה לסעיף ב הבאנו מהשלייה במקום אחר בשם המדקדקים, ושניהם למהרש"ס. שם בשלייה יש עוד ארבע תפלות, ולא כתב היכן נגמרה ההעתקה, וא"כ בפשטות כולם מאותו המקור (נר' בברור שלפחות עד סעיף ג הוא למהרש"ס, ראה להלן בסעיף ב הערות 1, 4, 21, 22, ובסעיף ג הערה 2). ואם כי כתב השלייה "זו"ל", נר' שהוסיף קצת מדיליה (ראה בסעי' א הערה 2, וסעי' ג בפתיחה להער', וסעי' ד הער' 2). וראה גם במבוא עמ' מ עוד בספרי השלייה ממהרש"ס.

היות שהשלייה בשנת שפ"א יצא מפראג לעלות לארץ ישראל והגיע בתחלת שפ"ב ונפטר בשנת ש"צ, ומהרש"ס הגיע לירושלים בשנת שצ"ד (כמו שקבענו במבוא עמ' יז-יח) אחרי פטירתו, אי"כ תפלה ההיא נכתבה לפני שנת שפ"א.

העתקנו כל חמשת התפלות אשר בשלייה, חילקנו אותן לסעיפים, והוספנו כמה הערות.

זו"ל השלייה בעניני תפלה וקה"ת (אמשטרדם ת"ח-תט דף רנה, א, בדפו' דידן דף פה, א, יועפאף ח"ג דף כב, א טור א).

אמנם כגון דא צריך אני לאודעי ולפרסם סדר התפלות שמצאתים בקונטרסי של אחד מהמדקדקים הדבקים בה' וסידר סדר ותפלה לעצמו לכל ענין המצטרך לו והכל יפה בעתו ובזה מראה כי משליך על ה' יהבו' בכל עניניו. וזה לשונו:

.א.

כתוב בזוהר (בלק דף קצה, ב) המוסר את עצמו למיתה בעבור קדושת השם ועושה כמחשבתו הסכמה חזקה בעת קבלת עול מלכות שמים ואהבת וגומר בכל נפשך, אפי' נוטל נפשך נחשב כאלו היה הדבר בפועל ונחשב כעקידת יצחק

ברורים לתפלות מהרש"ס בשל"ה. הוספנו תיקונים בסוגריים מרובעות לתפלה על קדה"ש מכ"י מהרש"ס. כ"י מהרש"ס מתחיל מהשורה "לאחר ברוך אתה וכו'". בכ"י באותו הדף מתחת לתפלה הנ"ל בכ"י אחר (שלכאור' זמן כתיבתו אחר כתיבת התפלה): זכרון עשות מי שברך להרב הגדול הגאון מוהר"ר מנחם מענדיל אב"ד דק"ק מאהלב וכל מדינות רוסיא הנולד מן אסתר (?) ולבנו האלוף התורני מוהר"ר יצחק הנולד מן הענדיל ולהאלוף התורני גיסו (?) מוהר"ר שלמה הנולד מן דינה (?) אצל כותל המערבי. בתקון שבת (קראקא, שע"ב?) לר' יהודה הכהן בן המגדל דוד, יש גם ענין על מוסר עצמו על קדוש ה' ערב שבת לפני הטבילה, והוא אינו נוסח דידן.

¹ ובזה מראה כי משליך על ה' יהבו. מתיחס לסעיף ב שכתב "ע"כ בכל מה שיצטרך האדם בכל